

PÜNKÖSDI ÜZENET

Kedves híveim!

PüNKÖSD ünnepén a bibliai tudósítás szerint Jézus tanítványai „megtelének szentlélekkel és kezdének szólni más nyelveken, amint a lélek adta nékik szólókat”.

Az első püNKÖSD történelmi jelentősége abban áll, hogy a tanítványok egy nagyszerű élmény hatása alatt, hitükben megerősödve, lélekben újjászületve, cselekvő emberekké, a jézusi szellem diadalmas hordozóivá váltak. Nyoma sem volt náluk többé kishitűségnek, kételkedésnek. Csodálatos, megmagyarázhatatlan módon, olyan nagyszerű erők jutottak bennük diadalra, amelyek őket a jézusi eszme tántoríthatatlan szószólóivá, a megismert igazság félelmet nem ismerő hirdetőivé, a mártírhalállal is boldogan szembeszálló apostolokká, a hívő emberiség legnagyobb hőseivé magasztosították. Cselekvésük nagyszerű eredményeként megalakult az első keresztény gyülekezet, és a kereszténység elindult a maga, most már közel 2000 esztendőre visszatekintő útján.

PüNKÖSD ünnepén, a keresztény egyház születésnapján egyházunk vezetősége cselekvésre szólítja fel lelkészeit, a gyülekezetek vezetőit és minden egyes tagját, hogy mindenekelőtt hazafias kötelességüket mint hazánk hűséges állampolgárai maradéktalanul, nemes öntudattal teljesítsék.

Köztudomású, hogy országunk nagyarányú iparosítása folytán, ami jólétet és civilizációt biztosít hazánk népe számára, híveink egy része városi központokba költözött. Ezek között vannak olyan helyek, ahol nincsenek szervezett egyházközségeink. Egyházunk elsőrendű feladata, hogy a vallásos életüket folytatni kívánó híveink számára az istentiszteleti lehetőséget megteremtse. Ott, ahol ilyen kérdések felmerülnek, biztosítani óhajtjuk híveink számára a megfelelő megoldást.

Felhívjuk azért lelkészeinket és gyülekezeteink buzgó tagjait, hogy egyházunk e nemes és fontos kezdeményezését a lehető legnagyobb mértékben támogassák, ezzel is bizonyítva azt, hogy híveink lelkében a püNKÖSDI ünnep örömezenete ma is töretlenül él.

Ezzel a gondolatokkal gyülekezeteink vezetőinek és híveinek békes, áldott püNKÖSDI ünnepeket kívánva, életükre és a közösség érdekében végzendő ezután munkájukra Isten áldását kérem.

Atyafiságos üdvözléssel és főpásztori szeretettel

Kolozsvár-Napoca, 1978. május 11.

Dr. KOVÁCS LAJOS
püspök

TANULMÁNYOK

Dr. SZABÓ ÁRPÁD

AZ ÚJTESTAMENTUMI TUDOMÁNYOS KUTATÁS LEGÚJABB EREDMÉNYEI

I.

Meglehet, hogy az újtestamentumi tudományokban a kutatás érdeklődési iránya és helyzete nem változott olyan látványosan és gyorsan, mint ahogy az a természettudományokban szemlélhető. Tény azonban az, hogy az évek hosszú során itt is lényeges változások történtek. Pl. egy korábbi időszakban a szinoptikus evangéliumokat úgy tekintették, mint problémamentes dokumentumokat, amelyeket minden gondosan előkészített terv nélkül állítottak össze és amelyek egy világos, könnyen érthető történetet mondanak el. Ma viszont úgy minősítik azokat, mint rendkívül bonyolult alkotásokat, amelyek igen finom és szellemes irodalmi mintákat tartalmaznak, és magas színvonalon álló teológiai felfogást tükröznek.

Általában három fő kutatási irányról vagy iskoláról beszélhetünk, amelyek az elmúlt több mint száz év alatt meghatározták az újtestamentumi tudományok alakulását. Ezek a következők: irodalomtörténeti, formatörténeti és kiadástörténeti iskolák. A jelen tanulmány keretében az utóbbit és annak eredményeit szeretném ismertetni, de mert — amint látni fogjuk — szorosan kapcsolódik az előző kettőhöz, röviden az előzőkkel is foglalkozom.

Az irodalomtörténet hagyományosan olyan kérdésekkel foglalkozik, mint az Újtestamentum egyes könyveinek szerzősége, az adott könyv valószínű kompozíciós természete, valamint azoknak a forrásoknak az azonosítása, amelyekből összeállították. Újabbán viszont ez irányzat művelői különös figyelmet szentelnek a próza- és költészet-történetnek, valamint az esztétika és a nyelvészet kérdéseinek. Így az irodalomtörténet érdeklődése az utóbbi évtizedekben olyan kérdések felé irányult, mint a forma és a tartalom viszonya; a szerkezet, ill. forma jelentősége az értelmezésben és a nyelv képessége a gondolatok irányításában.

A formatörténet célja behatolni az irodalomtörténet által azonosított források mögé, és megállapítani, ill. leírni, mi történt, amikor a Jézussal kapcsolatos hagyományt szóbelileg adták tovább személytől személyig, közösségtől közösségig. Ez az iskola különösen azokkal a változtatásokkal és módosításokkal foglalkozott, amelyeket az őskeresztény egyház — mind zsidó, mind pogánykeresztény — életének és gondolkodásának a hagyományba való bevitele eredményezett. A kutatók sajátos kritériumokat dolgoztak ki, amelyek segítségével meg tudták különböztetni az evangéliumokban az egyház szemléletét tükröző réteget a történeti